

הוקודם וחוורה- הנתקדשה בברברה central point for summary and review- insertion of an earlier segment- story-story! Oמעשהה של ייסקה קוזמתה	disputants statement-question-answer! proof! רואה-ה
מקרה-ה	מקרה-ה

גיטין-המגרש	מיירא	מן דאמר	א ב ג ה ו ז ח ט י כ
יצא שמה בעיר מקודשת - הריו זו מקודשת, מגורשת - הריו זו מגורשת, ובלבב שלא יהיה שם אמתלא.			פתקן
יצא שמה בעיר מקודשת - הריו זו מקודשת, מגורשת - הריו זו מגורשת, ובלבב שלא יהיה שם אמתלא.			פתקן
ואסרים לה אגברא?			פתקן
כל קלא דברו נושאין לא חיישין ליה	והוא אמר רב אשין:		פתקן
ה"ק: יצא שמה בעיר מקודשת - הריו זו מקודשת, מקודשת ומגורשת - הריו זו מגורשת			פתקן
מאי טעמא?			פתקן
קול ושוברו עמו.			פתקן
יצא לה שם מנה בעיר - אין הוושין לה מ"ט? פריצותא בעלמא הוא דחו זלה.	רבא:		פתקן
כתנאי:			פתקן
أكلלה בשוק, גירגירה בשוק, ניקעה בשוק - בכלל ר"מ אומר: תצא	רבי מאיר:	♦ ■ ◊	פתקן
משישאו ויתנו בה מזרות בלבנה	רבי עוקבא:	♦ ♦ ■ ◊	פתקן
א"כ, לא הנחת בת לאברהם אבינו שישובת תחת בעלה, והتورה אמרה: (דברים כ"ד) כי מצא בה ערווה דבר, ולהלן הוא אומר: (דברים ט"ז) על פי שנם עדים או על פי שלשה עדים יקום יקום דבר, מה להלן דבר ברורו, אף כאן דבר ברורו.	אמר לו רבי יוחנן בן נורי:	♦ ■ ◊	פתקן
בעולה - אין חוששין לה, נשואה - אין חוששין לה, ארסה - אין חוששין לה, שללא לפולני - אין חוששין לה, עיר ארורת - אין חוששין לה, מזרות - אין חוששין לה, שפהה - אין חוששין לה הקושיש פולני ונסיין. הפקר פולני נססיין - אין חוששין להן.	ת"ר:		פתקן
לא שמעינו קול הברבה, אלא כדי שייהו נרות دولקות ומוטות מוצעות, ובני אדם נכנסין ויוצאים ואומרים פולנית מתקדשת היום.	עללא:	■ ◊	פתקן
מתקדשת, ודלאה לא אקדשה			פתקן
אימא: פולנית נתקדשה היום.			פתקן
לא שמעינו קול הברבה, אלא כדי שייהו נרות دولקות ומוטות מוצעות, ונשים טוות לאור הנר ושמחות לה, ואומרת פולנית מתקדשת היום.	וכן תני לרוי:		פתקן
מתקדשת, ודלאה לא אקדשה?			פתקן
אימא: פולנית נתקדשה היום.	רב פפא:		פתקן
לא שמעינו קול הברבה, אלא כדי שייהו נרות دولקות ומוטות מוצעות ובני אדם נכנסין ויוצאים, אמרו דבר זה הוא קול, לא אמרו דבר זה הוא אמתלא.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:	■ ◊	פתקן
לא אמרו, והא לא אמרו ולא כלום			פתקן
לא פוקי מדרבה בר רב הונא			פתקן
אמטלא שאמרו - אף' مكان ועד י' ימים	דאמר:[דרבה בר רב הונא]	■ ! ◊	פתקן
קמ"ל: לא אמרו הוא דהוא אמתלא, הא אמרו לא הוא אמתלא.			פתקן
לא שמעינו קול הברבה, אלא כדי שייאמרו פולני מהיקן שמע? מפולני, ופולני מפלוני, ובודקין והולcin עד שmagiunin לדבר הברורה.	רבי אבא אמר רב הונא אמר רב:	■ ◊	פתקן
דבר הברורה, עדות מעלית' הוא			פתקן
לא שמעינו קול הברבה, אלא כדי שייאמרו פולני מהיקן שמע? מפולני, ופולני מפלוני והלכו להם למדינתם.	אללא כי אתה רב שמואל בר יהודה, א"ר אבא אמר רב הונא אמר רב:	■ ◊	פתקן
mbatlinen kala או לא mbatlinen?	אבי לרבי יוסף:		פתקן
מדאמר רב חסידא עד שישמעו מפי הקשרים, ש"מ: mbatlinen kala.	אל:[רב יוסף]		פתקן

♦ חולקים-disputants
◊ נקודת מרכזית לסתור וחוירה-challenge question
< מובאה של פיסקה קוזמתה- insertion of an earlier segment-story-story-O מעשה-
key:
מקרה-
key:

Talmud Navigator

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	גיטין-המגרש	מיירא	מן דامر	statement-question-answer! challenge-question-answer! רואה- proof!
פפ.	אדרכה, מזאמר רב שת אפי מפי נשים היו קול, ש"מ: לא מבטلين כלל	א"ל:[אבי]	?	♦
פפ.	אתרווא נינהו, בסורה מבטלי כלל, בנהרעדא לא מבטלי כלל.	א"ל:[רב יוסף]	!	◊
פפ.	היא דנק עליה דאייקודה לברבי רב, אתייה רב חמאת לאבבה, אמר ליה: אםא לי היכי הוה עובדא? אמר ליה: על תנאי קדיש, אדעתה דלא אוזיל לב חווא ואול.	[רב חמאת]	♦	◊
פפ.	כון דבעידנא ודוחאי כלל לא הויא אמתלא, לאו כל כמינך דמקיה אמרתא.	א"ל:[אברה]	■	◊
פפ.	היא דנק עליה קלא דאייקודה באציפה ותוחלה בעינא דבר שיפר, שלחה רב אידי בר אבין לקמיה דברי: כי הא גוננא מאן?	[רב אידי בר אבין]	♦	◊
פפ.	אפי' למאן דאמר לא מבטلين כלל, בהא מבטلين כלל, מימר אמרת: עיננו בהו רבן בקידושה ולא הויה בהו שוה פרוטה.	אמר ליה:[אבי]	■	◊
פפ.	היא דנק עליה קלא דאייקודה לחדר מבני פלניא		♦	◊
פפ:	אפי' למאן דאמר לא מבטلين כלל, בהא מבטلين כלל, מימר אמרת: עיננו בהו רבן בקידושה, וקידושי קטן הו.	רבא:	■	◊
פפ:	היא דנק עליה קלא דאייקודה לקטן הנראה כגדול		♦	◊
פפ:	הוא עבדא, ואמרתו: עדין לא הגיע לפולגות ראותן, שנאמר: (שופטים ה') לפלגות ראותן גדולים חקרי לך.	רב מרדכי לרב אשיה:	■	◊
פפ:	ובלבד שלא תהא שם אמתלא.		■	◀
פפ:	אמתלא שאמרו - אפי' מכאן ועד עשרה ימים.	רבה בר רב הונא:	■	◊
פפ:	במקום אמתלא חוששן לאמתלא.	רב זвид:	■	◊
פפ:	ובלבד שלא תהא שם אמתלא	איתיביה רב פפא לרוב זвид:	■	◊
פפ:	במקום אמתלא קאמר.	א"ל:	!	◊
פפ:	ואת לא תסברא?	רב כהנא לרב פפא:	?	◊
פפ:	נתקדשה והא"כ בא בעלה - מותרת להזר	והתנן:	■	◊
פפ:	לאו מושם דאמרי על תנאי קדיש		?	◊
פפ:	שני הטעם, דאתה בעל וקא מערער.		!	◊
פפ:	אי היכי, נישאת נמן		?	◊
פפ:	נישאת דעבדה איסורה - קנסוה רבנן, נתקדשה דלא עבדה איסורה - לא קנסוה רבנן.		!	◊
פפ:	כל קללא איתחזוק בבי דינא לאו קללא הו.	רב אשיה:	■	◊
פפ:	כל קללא דבתר נישואין לא חיישין ליה, הא דבתר אירוסין חיישין ליה.	זא"ר אשיה:	♦ ■	◊
פפ:	אפיקלו דבתר אירוסין גמי לא חיישין ליה.	רב חביבא:	♦ ■	◊
פפ:	והלכתא: לא חיישין ליה.		■	◊
פפ:	ילמדנו רבינו, יצא עליה קול מראשון, ובא אחר קדשה קידושי תורה, מהו?	רב ירמיה בר אבא, שלחו ליה מבירב לשומואל:	▲	◊
פפ:	תצא, והעמידו הדבר על בוריו והודיעוני.	שליחתו:[שמעואל]	!	◊
פפ:	מאי?		▲	◊
פפ:	אלימא די מגלאי מילתא דקידושי דקמא לאו קידושי מעלה נינהו מבטلين כלל		!	◊
פפ:	והא נהרעדא אתררי' דשמעואל הוא ולא מבטלי כלל		?	◊

הוקמים-disputants	◊ מימרא-challenge question ?	◊ קושיא-question ?	◊ מהנה-answer !	◊ תירוץ-proof !
בגדי חתיכת key:	central point for summary and review-hozera- insertion of an earlier segment-story-O	מימרא-mimra	מאן דאמר-Damer	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
גיטין-המגרש				
מי אמר?			!	◊
אלא דבר הונא: ולפיא דרב הונא	אלא דבר מיליה דקדושים כמו קידושי מעלה נינהו, לא צריכה גט משנה.			◊
אשת איש שפיטה ידה וקיבלה קידושין אחר מוקדשת, מדבר המונוא		דאמר רב הונא:	■ ■	◊
הasha אמרה לבולה גירושני נאמנה, חזקה אין אשה מעידה פניה בעלה.		דאמר רב המונוא:	■ ■	◊
ואידך?			?	
כי אמר ר' המונוא - בפניו, שלא בפני מעידה ומעודה.			!	◊
לא מצאו דבר על ברורי, מהו?			▲	◊
נגرش ראשון ונושא שני, אבל מגersh שני ונושא ראשון - לא מא טעם? אתי למימר מהזיר גירושתו מן האירוסין.		רב הונא:	!	◊
אף מגersh שני ונושא ראשון, מימר אמר: עיני רבנן בקידושי, וקידושי טעות הוות.		רב שנינה בריה דרב אידי:	!	◊
יצא עליה קול מהה ומשה, מהו?			▲	◊
אף זו מגersh ראשון ונושא שני.	רב פפא:	◆ !		◊
מותרת לשניהם.	אמירם:	◆ !		◊
והלכה: מותרת לשניהם.			■	◊
לא יגרש אדם את אשתו אלא אם כן נמצא בה דבר ערוה, שנאמר: (דברים כ"ד) כי נמצא בה ערות דבר		בית שマイ:	◆ ■	ן
איפלו הקדיחה התבשילו, שנאמר: כי נמצא בה ערות דבר		בית הלל:	◆ ■	ן
אפי' נמצא בה הימנה, שנאמ': (דברים כ"ד) והוא אם לא נמצא דין בעיניו.		רבי עקיבא:	◆ ■	ן
והלא כבר נאמר דבר	תניא, אמרו בית הלל לברית שマイ:	?	◊	ן
והלא כבר נאמר ערורה	אמרו להם ב"ש:	?	■ ◊	ן
אם נאמר ערורה ולא נאמר דבר, היה אומר משומ ערורה תצא משום דבר לא תצא, לכך נאמר דבר ואילו נאמר דבר ולא נאמר ערורה, היה אומר משומ דבר תנשא לאחר ומשומ ערורה לא תנשא לאחר, לכך נאמר ערורה.	אמרו להם ב"ה:	!	■ ◊	ן
וב"ש האיך דבר מאי עבד לייה?		?		ן
נאמר כאן דבר ונאמר להלן דבר, (דברים י"ט) על פי שני עדים או על פי שלשה עדים ייקום דבר, מה להלן בשני עדים, אף כאן בשני עדים.	[בית שmai]	!	◊	ן
וב"ה?		?		ן
מי כתיב ערורה בדבר?	[בית הלל]	!	◊	ן
וב"ש?		?		ן
מי כתיב או ערורה או דבר?	[בית שmai]	!	◊	ן
וב"ה?		?		ן
להכי כתיב ערורה דבר, دمشמע ה כי ומשמע ה כי.	[בית הלל]	!	◊	ן
אפי' נמצא אחרת.	רבי עקיבא:	■		ן
במאי קא מיפלגי?			▲	ן
בדרא'			!	ן

<p>♦ חולקים- central point for summary and review- לסתוכם וחורה- insertion of an earlier segment- קוזמתה story- O מעשה- <u>מקרה- key:</u></p>	<p>♦ מירמא- challenge- question- answer- ! תירוץ- proof ■ ראה-</p>
---	--

גיטין-המגרש	מיימרא	מן דעתך	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
כי משמש بد' לשונות: אי, לדמא, אלא, דהא	דאמר ריש לקיש:	■ ! ◊	ז.
והיה אם לא נמצא חן בעיניו כי מצא בה עורת דבר - דהאמצא בה עורת דבר	ב"ש סבר:	♦ ■ ! ◊	ז.
כי מצא בה עורת דבר - אי נמי מצא בה עורת דבר.	ר"ע סבר:	♦ ■ ! ◊	ז.
לאמצא בה לא עורה ולא דבר, מהו?	רב פפא לרבא:	^ ◊	ז.
מדגלי רחמנא גבי אונס: (דברים כ"ב) לא יכול לשלחה כל ימיו - כל ימיו בעמוד והחזר קאי, התם הוא>Dgal Rechmana, אבל הכא נמי תעבד עבד.	א"ל:[רבא]	! ◊	ז.
אם לבו לגורשה והוא יושבת תחתיו ומשמשתו, מהו?	רב מישרשיא לרבא:	^ ◊	ז.
קרי עליה: (משלי ג') אל תחרש על רער רעה והוא יושב לבטה אתך.	[רבא]	! ◊	ז.
כשם שחדותה במאלך, כך דעתה בנשים	תניא, היה רב מאיר אמרה:	■ ◊	ז.
יש לך אדם שזובוב נופל לתוך כסו זורקו ואינו שותהו, והוא מדת פפוס בן יהודא, שהיה נועל בפניו ASHTU VIZCHA		■■◊	ז.
ושך לך אדם שזובוב נופל לתוך כסו זורקו ושותהו, והוא מדת כל אדם, שמדובר עם אהיה וקרוביה ו מנינה		■■◊	ז.
ושך לך אדם שזובוב נופל לתוך תחומי מוצצו ואוכללו, זו היא מדת אדם רע, שרוואה את אשתו יוצאה ורואה פָּרֹועַ, ותויה בשוק, ופרקמה משי זדרה, ורוחצת עם בני אדם.		■■◊	ז.
עם בני אדם ס"ד?		ג	ז.
אלא במקום שבני אדם רוחצין.		■ ◊	ז.
זו מזויה מן התורה לגרשא, שנאמר: (דברים כ"ד) כי מצא בה עורת ונול' ושלח מה ביתו והלכה והיתה לאיש אחר, הכתיב קראו אחר, לומר, שאין זה בן זוגו לראשו, זה הוציא רשעה מביתו וזה הכניס רשעה לתוך ביתו.		■ ◊	ז.
וכה שני - שלחה, שנאמר: ושנא האיש האחורי, ואם לאו - קוברתו, שנאמר: (דברים כ"ד) או כי ימוths האיש לאחרון, כדי הוא מבירה, שהוא הוציא רשעה מביתו וזה הכניס רשעה לתוך ביתו.		■ ◊	ז.
(מלאכי ב') כי שנא שלחה - ר' יהודה אמר: אם שנאתה שלח	[רבי יהודה]	■ ◊	ז.
שנאוי המשלה.	רבי יוחנן:	■ ◊	ז.
ולא פליוני: הא בזוג ראשון, הא בזוג שני		■ ◊	ז.
כל המגרש אשתו ראשונה - אפילו מזבח מורייד עלייו דמעות, שנאמר: (מלאכי ב') והאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח ל' בכ' וגקה מאין עד פנות אל המנחה ולקחת רצון מדכמ, ואמרתם על מה על כי ה' העדי בינה ובין אשת נעריך אשר אתה בגדרה בה והיא חברתך ואשת בריתך.	דאמר רב אלעוזה:	■■◊	ז.
הדרן על' המגרש וסליקא לה מסכת גיטין		◊	ז.

♦ חולקים-disputants
◊ נקודה מרכזית לסתור וחזרה-review central point for summary and review
< מובאה של מיסקה קוזמתה-story-O מעשה-
key:

▪ מימרא-challenge!
ן קוישיא-question!
^ שאלת-answer!
! תירוץ-proof!
■ ראייה!

Talmud Navigator

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קידושין-הasha נקנית										
מיירא	מן דאמר									
הasha נקנית בשלש דרכים, וקונה את עצמה בשתי דרכים.										
נקנית בכסף, בשטר, ובכיהה.										
בכסף - בית שמאי אומרם: בדיןר ובושא דין	[בית שמאי]									
בפרוטה ובושא פרוטה.	בית הלל									
וכמה היא פרוטה? אחד משמנה באיסר האיטלקי.										
וקונה את עצמה בתג, ובמיתת הבעל.										
היבמה נקנית בבייה, וקונה את עצמה בחיליצה, ובמיתת היבם.										
הasha נקנית.										
מאי שנא הכא דתני האשעה נקנית, ומ"ש התם דתני איש מקדש?										
משום דקא בעי למיתיני כסף										
וכסף מנ"ל?										
גמר קיינה קיינה משדה עפרון, כתיב הכא: (דברים כב) כי יקה איש אשה, וכתיב החתום: (בראשית כג) נתתי כסף השודה קה ממן										
וקיינה איקרי קניין, כתיב: (בראשית מט) השודה אשר קנה אברהם, אי נמי: (ירמיהו לב) שדות בכסף יקנו לנו.										
תני האשעה נקנית.										
וניתני התם האיש קונה										
מעיירה תני לשנאה דאוריתא, ולבסוף תני לשנאה דרבנן.										
ומאי לשנאה דרבנן?										
דאסר לה אכ"ע כהקדש.										
וניתני הכא האיש קונה										
משום דקא בעי למיתינא סיפה וקונה את עצמה בדידה, תנא נמי רישא בדידה.										
וניתני האיש קונה ומקנה										
משום דאייכא מיתת הבעל, דלאו איהו קא מKENI, מן שמייא הוा דמקני לה.										
ואב"א: אי תנא קונה, ה"א אפילו בע"כ, תנא האשעה נקנית, דמדעתה אין, שלא מדעתה לא.										
ומאי איריא דתני שלש? ליתני שלשה										
משום דקא בעי למיתיני דרך, ודרכ לשון נקבה הוא, כתיב: (שמות יה) והודעת להם את הדרך ילכו בה.										
שבעה דרכים בוזקן את הזב	וללא הא דתניא:									
ניתני שבע										
משום דקא בעי למיתיני דרך, ואשכחן דרך דאייכרי לשון זכר, כתיב: (דברים כה) בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים יינסו לפניך.										
אי הכא, קשו קראי אהודי, וקשה גמי מתני אהדי										
קראי אהדי לא קשין: הכא דב תורה קאי, ותורה איקרי לשון נקבה, כתיב: (תהלים יט) תורה ה' תמיינה משיבת נפש, כתיב לה בלשון נקבהatum קאי, דרכו של איש לעשות מלחה מאין דרך של אשא לעשות מלחה, כתיב לה בלשון זכר.										

מקרה-key:	◆ חולקים-disputants ◊ נקודת מרכזית לסיכום וחזרה-review central point for summary and review- < מובאה של פסקה קוזמת-SEGMENT- story-O מעשה-story!	statement-challenge- question-question- answer-answer- proof-proof- ■ ראה-see!
-----------	--	--

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	קידושין-האשה נקנית מיירה	מן דאמר	!	◊	ב:
	מתני' אחדדי לא קשין: הכא דלגי באשה קאי, קתני לה בלשון נקבה, התם דלגי איש קאי, ודרכו של איש ליבדק ואן דרכה של באשה ליבדק, דהא באשה נמי באונס מיטמאה, תני לשון זכר.		◊	◊	ב:
	מ"ט תני שלש? משום דרכים, נתני דברים ונינתני שלשה		◊	◊	ב:
	משום דקבעי למיתני ביהא, וביהא איקרי דרך, דעתיב: (משלו ל) זorder גבר בעלה, כן דרך באשה מנافت.		◊	◊	ב:
	הא תינה ביהא, כספ' וشرط מאוי איך למייר?		◊	◊	ב:
	משום ביהא.		◊	◊	ב:
	ותני תרתי אטו חדא?		◊	◊	ב:
	הנך נמי צורך ביהא נינהו.		◊	◊	ב:
	ואב"א: הא מני? ר"ש הדא		◊	◊	ב:
	מן מה אמרה תורה (דברים כב) כי יקה איש באשה, ולא כתב כי תלחה באשה לאיש? מפני שערכו של איש לחזור על באשה, ואן דרכה של באשה לחזור על איש משל, לאדם שבבדה לו אבדה, מי חוזר על מאי? בעל אבדה מהחר על אבדתו.	דתניה, ר"ש:	▪	◊	ב:
	ב"י דרכים בודקין את הזוב	והא דתנה:	▪	◊	ב:
	לייתני דבריהם		◊	◊	ב:
	התם הא קמ"ל, דרך א דמיכלא יתירה לאותוי לידי זיבה, ודרכא דמשיחתא יתירה לאותוי לידי זיבה.		◊	◊	ב:
	אתרגוג שווה לאילן בג' דרכים	והא דתנה:	▪	◊	ב:
	לייתני דבריהם		◊	◊	ב:
	משום דבריען מותני סיפה: ולירק בדרכ אחיד.		◊	◊	ב:
	סיפה נמי ניתני דבר.		◊	◊	ב:
	התם הא קמשמע לנו, דרך א דתרגוג כירק, מה יירק דרכו ליגדל על כל מים וובשעת לקיטתו עישרו, אף אטרוג דרכו ליגדל על כל מים וובשעת לקיטתו עישרו.		◊	◊	ג:
	כוי יש בו דרכים שווה לחייה, ויש בו דרכים שווה לבתמה, ויש בו דרכים שווה לחייה ולבתמה, ויש בו דרכים שאנו שווה לא לחייה ולא לבתמה	והא דתנה:	▪	◊	ג:
	ניתני דבריהם		◊	◊	ג:
	זו אחת מן הדרכים ששו גיטוי נשים לשחרורי עבדים	ותו, הא דתנה:	▪	◊	ג:
	ניתני דבריהם		◊	◊	ג:
	אלא, כל הייכא פלוגתא - תני דרכים, וכל הייכא דלייכא פלוגתא - תני דרכים.		◊	◊	ג:
	דייא נמי, דקענני סיפה, ר"א אומר: אתרגוג שווה לאילן לכל דבר, ש"מ.	ר"א:	▪ □	◊	ג:
	מניניא דרישא למעוטי Mai, מניניא דסיפה למעוטי Mai?			◊	ג:
	מניניא דרישא למעוטי חופה.			◊	ג:
	ולרב הונא, דאמר: חופה קונה מק"ו	[רב הונא]	▪	◊	ג:
	למעוטי Mai?		◊	◊	ג:
	למעוטי חליפין, ס"ד אמינה, הויאל וגמור קיימה ממשدة עפרון, מה שדה מקניא בחליפין, אף באשה נמי מקניא בחליפין, קמ"ל.		◊	◊	ג:
	ואימא הכל נמי		◊	◊	ג:
	חליפין איתנהו בפחות משווה פרוטה, ואשה בפחות משווה פרוטה לא מקניא נפשה.		◊	◊	ג:

מקרה-ב: key: חולקים-disputants♦ נקודה מרכזית לטיכום וחזרה-challenge central point for summary and review- insertion of an earlier segment-story-story-story-O מעשה!	statement-question-answer-proof■ קושיא-challenge ♦ ? שאלת-question-! תירוץ-answer-ן ראייה-proof
---	--

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	מימרא מימרא	מן דامر מן דامر	קידושין-הasha נקנית קידושין-הasha נקנית
♦	מן יניא דסיפה (למעוטו מא?)		
?	למעוטי חיליצה, ס"א תווית בק"ו מיבנה, מה במנה שאינה יוצאתה בנתן - יצאתה בחיליצה, זו שיצאה בנתן - איןנו דין שיצאה בחיליצה, קמ"ל.		!
?	ואימה ה"ג		
◊	אמר קרא: (דברים כד) ספר כורתה, ספר כורתה, ואין דבר אחר כורתה.		!
■	בכסף.		
?	מן"ל?		
◊	האב זכאי בנתנו בקדושה, בכסף, בשטר, ובבייה ותו, הא דעתך:		!
◊	מנלן דמייניא בכיסף, וכיסף דאבה הוא?		
◊	דאמר קרא: (שמות כא) ויצאה חנמ אין כסף, אין כסף לאדון זה, אבל יש כסף לאדון אחר, ומאן ניהו? אב.	רב יהודה אמר רב:	!
◊	ואימה: לדידה		?
◊	הכי השתה, אביה מקבל קידושה, דכתיב: (דברים כג) את בית נתתי לאיש הזה, ואיה שקלת כספה?		!
◊	ואימה: ה"מ קטנה דלית לה יד לקבל קידושין, אבל נערה דעתית לה יד לקבל קידושין, תקידש אידרי נפשה ותשוקל כספה		?
◊	אמר קרא: (במדבר ל) בנעוריה בית אביה, כל שבך נערורים לאביה.		!
◊	מןין שמעשה הבת לאב? שנאמר (שמות כא) וכי ימכו איש את בתו לאמה, מה אם מה עשה דidea לרבה, אף בת נמי מעשה idea לאביה	ואלא הא דאמר רב הונא אמר רב:	?
◊	תיפוק ליה מבנעוריה בית אביה		?
◊	אל בא הפרת נדרים הוא דכתיב		?
◊	ה"ג בהפרת נדרים הוא דכתיב		?
◊	וכ"ת נילף מניה		!
◊	ممונא מאיסורה לא ילפינן		?
◊	וכ"ת נילף מכנסא		!
◊	ממונא מכנסא לא ילפינן		?
◊	וכ"ת נילף מבירות ופגם		!
◊	שני בושת ופגם, דאבה שיר בגוייה		?
◊	אלא מסתרא, דכי קא מעעט - ציאה דכוותה קא מעעט.		!
◊	והא לא דמייא האי יציאה להאי יציאה, התם נפקא לה מרשות אדון למגורי, והכא אכתי מיחסרה מסירה להחופה		?
◊	בהפרת נדרים מיהיא נפקא לה מרשותה		!
◊	נעירה המאורסה, אביה ובעללה מפרין נדריה.	דתנן:	!
◊	והאי (שמות כא) ויצאה חנמ להבי הוא דעתך? הא מבעי ליה לכדרתנייא		?
◊	וציאה חנמ - אלו ימי בגרות, אין כסף - אלו ימי נעורין דתנן:	■	?
◊	אם כן, לימת קרא אין כסף, מי אין כסף? אין כסף לאדון זה, אבל יש כסף לאדון אחר, ומאן ניהו? אב רביתנא:		!

◊ חולקים-disputants	◊ מימרא-מיראה-key: central point for summary and review-◊ challenge-question-answer! proof!
◊ נקודה מרכזית לסיכום והזירה-◊ insertion of an earlier segment-story-◊ מעשה-O	? קושיא-challenge ? שאלת שאלה ! תירוץ-answer ? ראייה-proof
מיארָא	
מן דאמר	
וממאי דודשין היכי?	
(יוקרא בכ' זורע אין לה - אין לי אלא זורה, זרע זורה מניין ת"ל: זרע אין לה, עין לה ואין לי אלא זרע כשר, זרע פסול מניין ת"ל: זרע אין לה, עין לה.)	דתנאי: ■ !
והא אפיקתייה לזרע זורה.	■ ?
זרע זורה לא איזטריך קרא, דבני בנים הרי הון כבנים, כי איזטריך קרא - לזרע פסול.	! ■
ותנא גופיה מנליה דדריש היכי?	! ■ ◇
כתיב (בmadar כב) מאן בלעם, (דברים כה) ומאן יבמי, שלא כתיב בהו יו"ד, והכא כתיב בהו יו"ה, ש"מ לדרש הוא דאתה.	אמר: ■ ! ◇
ואיזטריך למכtab קידושה לאביה, איזטריך למכתב מעשה יירה לאביה דאי כתוב רחמנא קידושה לאביה, הנה אמינה משום שלא טרחה בהו, אבל מעשה יירה דקא טרחה בהו - אםיא דיריה הו ואישמעין מעשה יירה, דקא מתנה מניה, אבל קידושה דעתמא קאתוי לה. אםיא דיריה הו, צרכי.	■ ■ ◇
ויצאה חנן - אלו ימי בגרות, אין כספ' - אלו ימי נערות.	גופא: ■ ◇ ←
ולכתוב רחמנא גערות ולא בעי בגרות	■ ? ◇
בא זה ולמד על זה, מיידי דהוה אתחשב ושכיר	רבה: ! ◇
מושב - זה קניין עולם, שכיר - זה קניין שניים אמר תושב ולא יאמר שכיר, ואני אומר: קניין שניים עולם אינו אוכל, בא, שכיר וליד עול תושב, שאעפ' שקניין עולם - אינו אוכל.	דתנאי: ■ ! ←
מי דמי? החתום תורי גופי נינחו, דכי נמי כתוב רחמנא תושב נרצע לא אוכל והדר כתוב אייך, הוה שכיר מילאה אתיא בא"ו, ומילאת אתיא בא"ו טרחה וכותב לה קרא, אלא הא חד גופה היא, כי נפקא לה בנערות, ברוות מא ביעג' בגיביה?	א"ל אבוי: ■ ? ◇
לא נצרכה אלlä בדור דאיילוני, ס"ד "א בערות תיקוק, בגורות לא תיקוק, קמ"ל.	אלא אמר אבוי: ! ◇
ולאו ק"ו הוא? ומה סימני שאנין מוציאין מרשות אב - מוציאין מרשות אדו, בגורות שמצויא מרשות אב - אינו דין שמצויא מרשות אדו	מתקיים לה מר בר רב אשוי: ■ ? ◇
לא נצרכה אלlä לעירק זビינה דאיילוני, ס"א, דאתיא סימני גערות הו זビינה, שלא אתיא סימני גערות לא הו זビינה ובבנאי, קמ"ל (שmeta כא) (ויצאה חנן כן).	אלא אמר מר בר רב אשוי: ! ◇
ולמר בר רב אשוי, דאמר ולאו ק"ו הוא? הא אמרני: מילאת אתיא בא"ו טרחה וכותב לה קרא	■ ? ◇ ←
ה"מ הוכא דליך לשינוי, אבל היכא דאיכא לשינוי משינוי.	! ■
ותנא מיתוי לה מהכא	[תנא] ■ ←
(דברים כד) כי יקח איש אשה ובעל והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה וגוי - אין קיימה אלא בכיסף, וכן הוא אומר: (בראשית כג) נתתי כסף השדה לך ממן.	דתנאי: ■ ◇ ←
והלא דין הוא: ומה אמה העבריה שאינה נקנית בבייה - נקנית בכיסף, זו שנקנית בבייה - אינו דין שתקנה בכיסף	■ ? ◇ ←
יבמה תוכיה, שנקנית בבייה ואני נקנית בכיסף.	! ■ ←
מה ליבמה שכן אין נקנית בשטר, תאmr בו שנקנית בשטר?	■ ? ◇ ←
ת"ל: כי יקח איש.	■ ←
הא למה לי קרא? הא אתיא לה	■ ? ◇ ←
משום דאיכא למיימר מעיקרא דдинא פירכה, מhicca קא מיתית לה? מאמה העבריה, מה לאמא העבריה שכן יוצאה בכיסף, תאמיר בו שעינה יוצאה בכיסף? ת"ל: כי יקח איש.	רב אשוי: ! ◇ ←
ואיזטריך למיכtab ויצאה חנן, איזטריך למיכtab כי יקח איש, או כתוב רחמנא כי יקח, והוא אמינה קידושין דהב לה בעל - דהה הו, כתוב רחמנא ויצאה חנן, וoir כתוב רחמנא רוציאה חנן, הנה אמינה הוכא דיהבה (לייה) איה לי לדידיה וקידשתו - הו קידושי, כתוב רחמנא כי יקח - ולא כי ותקה.	■ ■ ◇ ←
ובעללה - מלמד שנקנית בבייה.	■ ←
והלא דין הוא: ומה בימה שאין נקנית בכיסף - נקנית בבייה, זו שנקנית בכיסף - אינו דין שנקנית בבייה	■ ? ◇ ←

◆ חולקים-disputants ◆ نנקודת מרכזית לטיכום וחזרה-review central point for summary and review- insertion of an earlier segment-story-story-O מעשה-!		statement-challenge-question-answer !■ רואה-proof ■	קידושין-האשה נקנית מימרא Maan Damer		
קידושין-האשה נקנית מימרא Maan Damer			א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
	אמה העבריה תוכיה, שנכנית בסוף ואין נקנית בביאה.				!
	מה לאמה העבריה שאין קניתה לשום אישות, תאמר בו שנקניתה לשום אישות?			?	
	ת"ל: ובעלה.			■	
	ולמה לי קרא? האأتיא לך			?	◊
	משום דaicא למיימר מעיקרא דין פירכא, מהויכא קא מיתית לה? מיבמה, מה ליבמה שכן זוקקה ועומדת, תאמר בו שען זוקקה ועומדת? תלמוד לומר: ובעלה.	רבashi:		!	◊
	ומני שאף בשטר?			◊	◊
	ודין הוא: ומה ספר שאין מוציא - מכניס, שטר שמוסזיא - אינו דין שמכניס.			!	◊
	מה לכיס שכו פדרון בו והקדש ומעשר שני, תאמר שטר שאון פדרון בו והקדש ומעשר שני, דכתיב: (ויקרא כ) ונתן הספר וكم לו?			?	
	אמר קרא: (דברים כד) ויצאה והיתה, מקיש הויה ליציאה, מה יצאה בשטר, אף הויה נמי בשטר.			!	◊
	ואקיש נמי יצאה להויה, מה הויה בספר, אף יצאה בספר.			?	◊
	יאמרו: ספר מכניס ספר מוציא, סניגור יעשה קטיגור?	אביי:		!	◊
	אי הכל, שטר נמי יאמרו: שטר מוציא שטר מכניס, קטיגור יעשה סניגור?			?	
	מילי דהאי שטרא לחוד, ומילי דהאי שטרא לחוד.			!	
	הכא נמי האי כספה לחוד, והאי כספה לחוד			?	
	טיפולא מיהיא חד הוא.			!	
	אמר קרא: (דברים כד) וכותב לה, בכתיבה מתגרשת, ואינה מתגרשת בספר.	רבא:		!	◊
	ואימא: בכתיבה מתגרשת, ואינה מתקדשת בכתיבת			?	
	הא כתיב: (דברים כד) ויצאה והיתה, מקיש וכו'.			!	
	ומה רأית?			?	
	מסתبرا, קאי בגירושין מעט גירושין, קאי בגירושין ומעט קידושין?			!	
	ולרבוי יוסי הגלילי, דאיתך להה לאקי קרא לדרשא אחרינא, שאינה מתגרשת בספר מנא ליה?			?	◊
	אמר קרא: (דברים כד) ספר כריתות ספר כורתה, ואין דבר אחר כורתה.	[רבי יוסי הגלילי]		!	◊
	ורובנן, האי כריתות Mai עבדי ליה?			?	
	מיבעי להה לדבר הכרות ביןו לבניה	[רבנן]		!	
	הרי זה גיטיך ע"מ שלא תשתי יון, על מנת שלא תלכי לבית אביך לעולם - און זה כריתות, כל שלשים יום - הרוי זה כריתות.	כדרתニア:		■	
	ורובי יוסי הגלילי?			?	
	מכרת כריתות קא נפקא ליה.	[רבי יוסי הגלילי]		!	◊
	ורובנן?			?	
	כרת כריתות לא משמע להו.	[רבנן]		!	◊
	תדא מהדא לא אטיא, תהי תדא מתרתני			?	◊

◊ חולקים-disputants central point for summary and review- נקודת מרכזית לסיכום וזהירה- insertion of an earlier segment- קידושין- קידושה קידושת- story-O מעשה- key:	statement-challenge- ? קיושיא- question- ^ שאלת- answer- ! תירוץ- proof- ■ ראייה- ■
--	--

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	קידושין-האשה נקנית	מיירא	מן דאמר	ה.
	הו תיתין?			א
	לא ליכתוב רחמנא בשטר ותיתி מהןך			ה
	מה להנץ שכון הננתן מרובה			ה
	לא ניכתוב רחמנא בביאה ותיתי מהןך			ה
	מה להנץ שכון קניין מרובה			ה
	לא ניכתוב רחמנא בסכף ותיתי מהןך			ה
	מה להנץ שכון ישנן בע"כ			ה
	וכ"ת, כסף נמי בע"כ באמה העבריה			ה
	באיישות מיהיא לא אשכחן.			ה
	חופה קונה מקל והומר, ומה כסף שאינו מכיל בתמורה - קונה, חוות שמאכלת בתמורה - אינו דין שתקנה.		רב הונא:	ה
	וכסף אינו מאכילים?			ה
	דבר תורה, אורה בת ישראל אוכלת בתמורה, שנאמר: (יוקרא כב) וככה כי יקנה נפש קניין כספו, והאי קניין כספו הוא, ומה טעם אמרו אינה אוכלה? גזירה שמא ימוזגו לה כוס בבייה אביה ותשכננו לאחיה וללאחותיה		והאמר עללא:	ה
	אל פירך ה כי: ומה כסף שאינו גומר - קונה, חוות שגומרת - אינו דין שתקנה.			ה
	מה לכסף שכון פודין בו הקדשות ומעשר שני			ה
	ביאה תוכיה.			ה
	מה לביאה שכון קונה ביבימה			ה
	כסף יוכיה.			ה
	וחזר הדין: לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שקונין בעלמא וקונין כאן, אף אני אביא חוות - שכונה בעלמא וקונה כאן.			ה
	מה לצד השווה שבהן - שכון הננתן מרובה			ה
	שטר יוכיה.			ה
	מה לשטר שכון מוציאה בבית ישראל			ה
	כסף וביאה יוכיהו.			ה
	וחזר הדין: לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שקונין בעלמא וקונין כאן, אף אני אביא חוות - שכונה בעלמא וקונה כאן.			ה
	מה לצד השווה שבהן - שכון ישנן בע"כ			ה
	ורב הונא? כסף מיהיא באישות לא אשכחן בע"כ.		רב הונא [!]	ה
	שתי תשובה בדבר: חדא, דשלש תנן ודילא תנן ועוד, כלום חוות גומרת אלא ע"י קידושין, וכי גמרי חוות שללא ע"י קידושין מהו הפער ע"י קידושין?		רבא:	ה
	הא דאמרת: ג' תנן ודילא תנן, תנא מילתא דכתיבא בהדייא קתני, מילתא דלא כתיבא בהדייא לא קתני, וודא אמרת: כלום חוות גומרת אלא ע"י קידושין, רב הונא נמי ה"ק: ומה כסף שאינו גומר אחר כסף - קונה, חוות שגומרת אחר כסף - אינו דין שתקנה.		אל אבוי:	ה
	כיצד בכסף? נתן לה כסף או שווה כסף, ואמר לה הרוי את מקודשת ליה הרוי את מאורסת לי הרוי את ליה לאננו - אלה מקודשת.		ת"ר:	ה
	טעמא דעתן הוא ואמר הוא, אנתן הוא ואמרה היא - אינה מקודשת		מתיקף לה רב פפא:	ה

<p>הוקודה מרכזית לטיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- story-O מעשהה</p> <p>key:</p>	<p>♦ חולקים-disputants</p> <p>◊ נקודה קידושין-האשה נקנית</p> <p>< mobahah shel yischa קידומת- story-!</p>	<p>■ מימרא- challenge-question- answer- proof!</p> <p>■ ראה- רואה!</p>
---	---	--

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	מיאן דאמר	מיימרא	קידושין-האשה נקנית	אימה סיפא:	אל היא שנתנה לו ואמרה היא - לא הוא קידושין
טעמא דבנתנה היא ואמרה היא, הא נתן הוא ואמרה היא - הוא קידושין					
רישא דוקא, סיפא כדי נסבה.					!
ותני סיפא מלחה דסתרה לה לרישא?					?
אל ה"ק: נתן הוא ואמר הוא - פשיטה דהו קידושין, נתן הוא ואמרה היא - נעשה כמו שבנתה היא ואמרה היא, ולא הוא קידושין.					! ◊
ואב"א: נתן הוא ואמר הוא - מקודשת, נתנה היא ואמרה דיא - אינה מקודשת, נתן הוא ואמרה היא - ספתק היא וחושיןן מדרבנן.					! ◊
בקידושין, נתן לה כסף וcosa, ואמר לה הרי את מקודשת, הרי את מאורסת הרי את (לי) לאינתו - הרי זו מקודשת, הירני אישך, הירני בעליך, הירני אروسך - אין כאן בית מיהוש וכון בגירושין, נתן לה ואמר לה הרי את משולחת, הרי את מגורשת, הרי את מורת לכל אדם - הרי זו מגורשת, איני אישך, איני בעליך, איני אروسך - אין כאן בית מיהוש.	שאלת:				■ ◊
למיימרא, דבר שר שמואל ידום שאין מוכחות הוין ידים	אמר ליה רב פפא לאביו:				? ◊
האומר אהא - הרי זה נזיר			והתנו:		■
והוינו בה, ודילמא אהה בתעניית קאמער					?
והוא שהיה נזיר עבר לפניו, הא לאו הכי לא	אמר שמואל:			!	?
הכא במאי עסקין - דאמר לי.					!
אי ה כי, מי קם"ל?					?
הני לישני בתראי קם"ל הכא כתיב: (דברים כד) כי יקה - ולא שיקח את עצמו, והכא כתיב: (דברים כד) ושלהה - ולא ששלחה את עצמו.					! ◊
הרי את אשתי, הרי את ארוסתי הרי את קנוה לי - מקודשת הרי את שלוי, הרי את ברשותי, הרי את זוקקה לי - מקודשת.	ת"ר:				■ ◊
וליתניינה כולחו כחדא.					?
תנא, תלת תלת שמעינהו וגורסינהו.					!
מיוזחת לי, מהו? מיוזחת לי, מהו? עזרתי, מהו? נגדתי, מהו? עצורת, מהו? צלעת, מהו? סגורהתי, מהו?	איבעיא להו:				^ ◊
פשות מיהא חדא					!
האומר לקוחתי - הרי זו מקודשת, משום שנאמר: (דברים כד) כי יקה איש אשה.	דתניתא:			■ !	◊
חרופתי, מהו?	איבעיא להו:				^ ◊
האומר חרופתי - מקודשת, שכן ביהודה קורין לאரוסה חרופה.	ת"ש, דתניתא:			!	◊
ויהודה הוויא רובה דעתמא?					?
ה"ק: האומר חרופתי - מקודשת, שנאמר: (ויקרא יט) והיא שפהה נהרגת לאיש ועד, ביהודה קורין לאરוסה חרופה					!
ויהודה ועד לעוד לקראה?					?
אל ה"ק: האומר חרופת ביהודה - מקודשת, שכן ביהודה קורין לארוסה חרופה.					! ◊
במאי עסקין?					?
אלילמא בשאיין מדבר עמה על עסקי גיטה וקידושיה					!

מקרה-key:	חולקים-disputants	statement-challenge	האשנה נקנית
	◊ נקודת מרכזית לטיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-story-O	ן קושיא-question	ן מיראה-mirah!
	< מבאה של מיסקה קוזמת- story-H	ו שאלה-question	רשות-proof

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	מייראה-mirah!	רשות-proof	האשנה נקנית	מיסקה-story-H	מיסקה-story-O
ג.	?			מן ידעה Mai קאמר לה?	
ג.	!			ואלא בדבר עמה על עסקיו גיטה וקידושה	
ג.	?			אע"ג דלא אמר לה נמן	
ג.	♦ ?	♦	[ר' יוסי]	היה מדובר עם האשנה על עסקיו גיטה וקידושה, נתן לה גיטה וקידושה ולא פירש, ר' יוסי אומר דיו	
ג.	♦ ?	♦	[ר' יהודה]	ציריך לפרש	
ג.	♦ ?	♦	[ר' יוסי]	הלכה ר' יוסי	ואמר רב הונא אמר שמואל:
ג.	♦ ?	♦	[ר' יוסי]	לעולם בדבר עמה על עסקיו גיטה וקידושה, ואי דיביב לה ושתייק ה"ג, הב"ע - דיבב לה ואמר לה בהני לישני והכى קא מיבעי ליה: הנני לישני לקידושי קאמר לה, או דילמא למלאכה קאמר לה?	
ג.	! !			תיקו.	
ג.	♦ ?	♦	[ר' יוסי]	גופא: היה מדובר עם האשנה על עסקיו גיטה וקידושה, נתן לה גיטה וקידושה ולא פירש, רבבי יוסי אומר דיו:	
ג.	♦ ?	♦	[ר' יהודה]	ציריך לפרש.	
ג.	■			והוא שעוסקן באותו ענין.	רב יהודה אמר שמואל:
ג.	■			והוא שעוסקן באותו ענין.	וכן אמר ר' א"ר אושעיא:
ג.	■			כתנאי	
ג.	♦ ■ ◊	♦ ■	[ר' יהודה]	והוא שעוסקן באותו ענין.	רבי:
ג.	♦ ■ ◊	♦ ■	[ר' יהודה]	אע"פ שאין עוסקן באותו ענין.	ר' אלעזר בר ר' ש:
ג.	?			ואילו דעוסקן באותו ענין, מן ידעה Mai קאמר לה?	
ג.	!			מענין לענין באותו ענין.	אביי:
ג.	■			הלכה ר' יוסי.	רב הונא אמר שמואל:
ג.	?			ואילא הוא אמר רב יהודה אמר שמואל:	רב יימר לרבי אש:
ג.	■			כל שאין יודע בטיב גיטין וקידושין לא יהיה לו עסק עמהם	[רב יהודה אמר שמואל]:
ג.	?			אפיקלו לא שמייע ליה הא דבר הונא אמר שמואל?	
ג.	!			אין הכי נמי.	א"ל:[רב אש]
ג.	■ ◊			וכן בגורשיין, נתן לה גיטה ואמר לה הרוי את משולחת, הרוי את מגורתה הרוי את מותרת לכל אדם - הרוי היא מגורתה.	
ג.	▲ ◊			פשיטתן, נתן לה גיטה, ואמר לה לאשתו הרוי את בת חורין - לא אמר ולא כלום, אמר לה לשפתחו הרוי את מותרת לכל אדם - לא אמר ולא כלום אמר לה לאשתו הרוי את בת חורין - לא אמר ולא כלום, אמר לה לשפתחו הרוי את לה, או דילמא לגמרי קאמר לה?	
ג.	■ !			גופו של שחורין: הרוי אתה בן חורין, הרוי אתה לעצמך	רבנן לרבי אש ת"ש
ג.	!			השתה וממה עבד בכנען דקני ליה גופיה, כי אל הרוי אתה לעצמך - לגמר קא"ל, אשה ולא קני ליה גופה לא כ"ש.	דתניה:
ג.	▲ ◊			אמר לעבדו אין לי עסק בר, מי אמרין אין לי עסק בר - למגלי קא"ל, או דילמא למלאכה קאמר לה?	רבנן לרבי אש:
ג.	■ !			המוכר עבדו לעובך וכוכבים - יצא לחירות, וצריך גט שהרור מרבו ראשון	ר"ג לרבי אש, ואמרי לה רב הונן מהזואה לרבי אש, ת"ש:
ג.	■ !			בד"א - שלא כתוב עליו אוננו, אבל כתוב עליו אוננו - זהו שחורינו	רשב"ג:

הולקים-disputants central point for summary and review-לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קדמתה קדמתה story-Oמעשהה <u>מקרה-key:</u>	statement-מימרא challenge-? question-^ שאליה■ answer-! תירוץ-! proof-■
--	---

Talmud Navigator

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	מיאן דאמר	מיימרא	קידושין-האשה נקנית
ה	ה"ד אוננו?		
ה	רב ששთ:	ה"ד אוננו?	דכתב ליה כשתברח ממנו אין לי עסק בך.
ה	אביבי:	ה"ד אוננו?	המקדש במלוה - אינה מקודשת, בהנאת מלוה - מקודשת, אסור לעשות כן, מפני הערمة רבית.
ה		ה"ד אוננו?	האי הבאת מלוה ה"ד?
ה		ה"ד אוננו?	אלילמא דזוקפה, דאמר לה ארבע בחמשה
ה		ה"ד אוננו?	הא רבית מעלייהו הוא ועוד, הרינו מלוה
ה		ה"ד אוננו?	לא צוריכא, דארווה לה זמנה.
ה	רבא:	ה"ד אוננו?	הילך מנה על מנת שתחויררו לי, במכר - לא קנה, באשה - אינה מקודשת, בפדיון הבן - אין בנו פדו, בתמורה - יצא ידי נתינה, אסור לעשות כן, מפני שנראה ככהן המסיעי בבית הגנות.
ה	דאמר רבא:	ה"ד אוננו?	מאי קסביר רבא? אי קסביר מתנה על מנת להחויר שמה מתנה אפילו כלוחו נמי ואי קסביר לא שמה מתנה אפילו תרומה נמי לא
ה		ה"ד אוננו?	ועוד, הא רבא הוא דאמר מונה על מנת להחויר שמה מתנה
ה		ה"ד אוננו?	הילך אתרוג זה על מנת שתחויררו לו, נטלו והחוירו - יצא, ואם לאו - לא יצא
ה	אל לא אמר רב אשבי:	ה"ד אוננו?	בכלוחו קני, לביר מאשה, לפי שאין אישא נקנית בחליפין.
ה	רב הונא מר בריה דרב:	ה"ד אוננו?	הכי אמרינן משמיה דרבא כוותיך.